

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΙΤΕΑΣ-Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

Α' ΤΕΤΡΑΜΗΝΟ-ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ:

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΩΣ ΜΕΣΟ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ...

ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣ ΩΣ ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ

Η Ιστορία της Φωτογραφίας

Οι φωτογραφικές μηχανές από το παρελθόν έως και σήμερα: Υπάρχουν φωτογραφίες που είναι πραγματικά έργα τέχνης, άλλες που είναι ιστορικές μαρτυρίες, φωτογραφίες που μπορούν να μεταβάλουν την διάθεση και τα συναισθήματα ενός ανθρώπου σε λίγα μόνο λεπτά και φωτογραφίες που έριξαν κυβερνήσεις. Συνεπώς, η αποτύπωση της εικόνας σε χαρτί αποτελεί μια από τις σημαντικότερες εφευρέσεις του ανθρώπινου πολιτισμού και μια τεχνολογική και επιστημονική εξέλιξη. Είναι μια διαφορετική μορφή τέχνης. Μια ιστορική αναδρομή στην εξέλιξη της φωτογραφίας, από τα αρχαιοελληνικά χρόνια μέχρι και σήμερα είναι σίγουρα ενδιαφέροντα.

Γύρω στο 350 π.κ.ε. Ο Αριστοτέλης περιγράφει τον τρόπο που λειτουργεί η camera obscura, η απλούστερη μορφή μηχανής, που στην ουσία καθρεπτίζει την εικόνα που βλέπουμε από το σκόπευτρο.

Το 1000. μ.κ.ε. Ο Άραβας σοφός Αλχαζέν, μετέφρασε την περιγραφή της μηχανής του Αριστοτέλη στη γλώσσα του για τον λαό του.

Το 1490 η camera obscura ήταν η πρώτη μεταφερόμενη φωτογραφική κατασκευή. Δεν μπορούμε να την πούμε ακριβώς φωτογραφική μηχανή, διότι δεν διέθετε φιλμ και φακό. Ο Λεονάρντο ντα Βίντσι, γνώριζε και πιθανότατα χρησιμοποιούσε τις δυνατότητες αυτής της κατασκευής.

Το 1530 ο Ντανιέλ Μπαρμπάρο τοποθέτησε πρώτος τον φακό στην camera obscura για καλύτερα αποτελέσματα.

Το 1550 ο Τζιρόλαμο Καρντάνο τοποθέτησε στο φακό και το μηχανισμό των διαφραγμάτων για να πετυχαίνει μεγαλύτερη ευκρίνεια.

Το 1558 ο Τζιοβάνι Μπατίστα Ντέλα Πόρτα, στο βιβλίο του που ασχολείται με τη φύση, σχεδιάζει και δίνει πλήρη περιγραφή της camera obscura.

Το 1604 ο Ιταλός, φυσικός, Άγγελος Σάλα, παρατήρησε ότι κάποιες ενώσεις του αργύρου, άλλαζαν χρώμα στο φως του ήλιου, μαύριζαν. Δεν βρήκε όμως κάποιο τρόπο για να διατηρήσει αυτήν την αλλαγή.

Γύρω στο 1600-1620 φαίνεται ότι εμφανίστηκε η πρώτη φορητή μηχανή σε λογικές διαστάσεις, ώστε να μεταφέρεται από δύο άτομα, camera obscura, πρόγονος της σημερινής φωτογραφικής μηχανής. Τη χρησιμοποιούσε ο αυστριακός καταγωγής αστρονόμος Γιόχαν Κέπλερ. Με αυτή σκιστάριζε σε μεγάλο μέγεθος χαρτιού τοπία με μεγάλη ακρίβεια. Στην κυριολεξία έστηνε μια σκηνή σε ένα χώρο, κλείνονταν μέσα και σχεδίαζε με το λίγο φως που περνούσε μέσα από το υποτυπώδες οπτικό σύστημα. Σήμερα το κάνουμε απλά με ένα κλικ.

Το 1676 έχουμε την πρώτη μηχανή με μεταβλητή εστιακή απόσταση και καθρέπτη αναστροφής της εικόνας, κατασκευή του Γιόχαν Στουρμ, γερμανού μαθηματικού.

Μετά τα πράγματα δείχνουν πως φωτομηχανικά δεν μπορούσαν να γίνουν πολλά πράγματα ακόμη, χρειαζόταν και η χημεία. Μέχρι την εμφάνιση της δαγεροτυπίας (είδος φωτογραφικής αποτύπωσης <http://el.wikipedia.org/wiki/Νταγκεροτυπία>) οι μηχανές αυτές χρησιμοποιούσαν απλό χαρτί, πάνω στο οποίο σκιστάριζαν το είδωλο. Πολλοί ζωγράφοι βρήκαν την κατασκευή αυτή πολύτιμη στο να σχεδιάζουν με ακρίβεια εικόνες με προοπτική και τοπία. Είναι μυστήριο όμως γιατί αργότερα μερικοί από αυτούς δεν δέχονταν τη φωτογραφία ως μορφή τέχνης.

Το 1725 ένας ακόμη ερευνητής, ο Γερμανός Ιωάννης Σουλτζ, κατάφερε να πάρει μια εφήμερη φωτογραφία χρησιμοποιώντας άλατα αργύρου, που άφηνε να εκτεθούν στο φως του ήλιου.

Το 1800 ο Σερ Γουίλιαμ Χέρσελ ανακαλύπτει την υπέρυθη ακτινοβολία. Σήμερα έχουμε το υπέρυθρο φιλμ που δίνει φωτογραφίες με βάση τον υπέρυθρο φωτισμό, γι' αυτό και τα αποτελέσματα είναι διαφορετικά από αυτό που βλέπουν τα μάτια μας.

Το 1802 οι Ντάουι και Γουέντζγουντ καταφέρνουν να εκτυπώσουν περιγράμματα διαφόρων αντικειμένων, χωρίς τη χρήση φωτογραφικής μηχανής ή μηχανής εκτύπωσης. Τα είδωλα αυτά δεν μπορούν ακόμη να τα σταθεροποιήσουν με τη στερέωση που θα ανακαλυφθεί λίγα χρόνια αργότερα.

Το 1816 ο Νιεπς παίρνει τις πρώτες πειραματικές φωτογραφίες αντικειμένων, χωρίς φωτογραφική μηχανή, που ακόμη όμως δεν μπορεί να σταθεροποιήσει.

Το 1821 ο Σερ Τζον Χέρσελ χρησιμοποιεί το υποσουλφίτ (βασικό συστατικό του στερεωτή, το θειοθειϊκό νάτριο) και πετυχαίνει να σταθεροποιήσει το είδωλο. Η πραγματική εφαρμογή όμως της χρήσης αυτής θα έρθει αργότερα (1839).

Το 1826 ο Νιεπς είναι ο πρώτος που κατάφερε να καταγράψει εικόνες με τη βοήθεια του φωτός και να τις διατηρεί. Ο πρώτος αυτός φωτογράφος πέθανε σαν όλους τους πρωτοπόρους, φτωχός και άγνωστος.

Το 1829 ο Νιεπς και ο Νταγκέρ υπογράφουν ένα συμβόλαιο συνεργασίας και αρχίζουν να ενημερώνουν ο ένας τον άλλον για την πρόοδό τους πάνω στη φωτογραφία.

Το 1833 ο Φοξ Ταμπλότ στην Αγγλία ήταν ακόμη ένας ανήσυχος μαθηματικός, που είχε τις ίδιες ιδέες με τον Νταγκέρ και τον Νιεπς, αλλά αγνοούσε τι είχαν καταφέρει. Κατάφερε να πάρει αρνητικές φωτογραφίες σε χαρτί και να τις σταθεροποιήσει. Το 1835 η πρώτη αρνητική φωτογραφία του Τάλμποτσε χαρτί, το παράθυρο του σπιτιού του, ήταν γεγονός.

Το 1837 ο Νταγκέρ χρησιμοποιεί το θαλασσινό αλάτι για να σταθεροποιεί τις δαγεροτυπίες του. Το 1839 είναι η χρονιά δημοσιοποίησης της εφεύρεσης της φωτογραφίας στη Γαλλία. Η Ακαδημία των Επιστημών αναγνωρίζει επίσημα τη μέθοδο του Νταγκέρ (Daguerre).

Το 1839 ένας ακόμη Γάλλος, δημόσιος υπάλληλος, ο Ιππόλυτος Μπαγιάρ, κατάφερε να παίρνει θετικές φωτογραφίες σε χαρτί και να παρουσιάσει την πρώτη φωτογραφική έκθεση.

Το 1840 ο Γουόλκοτ ανοίγει το πρώτο φωτογραφείο στη Νέα Υόρκη για φωτογράφιση πορτρέτων. Σχεδιάζεται ο πρώτος φωτογραφικός φακός που έγινε με μαθηματικούς τύπους και κατασκευάστηκε λίγο αργότερα από τον Βοϊκτλάιντερ.

Το 1841 ο Τάμπλοτ είχε τελειοποιήσει την εφεύρεσή του, οι χρόνοι έκθεσης ήταν περίπου 30 δευτερόλεπτα και έβγαζε ανάτυπα ξαναφωτογραφίζοντας την πρώτη αρνητική φωτογραφία. Ο Τάμπλοτ αποκτά την ευρεσιτεχνία της φωτογραφικής μεθόδου του αρνητικό/θετικό πάνω σε χαρτιά ιωδιούχου αργύρου. Την πατέντα του ονομάζει καλοτυπία (από το ελληνικό κάλλος).

Το 1843, τέσσερα χρόνια μετά την αναγνώριση της εφεύρεσης της φωτογραφίας στη Γαλλία, έχουμε και στην Αγγλία ένα σημαντικό φωτογράφο, τον Οκτάβιο Χιλ. Οι φωτογραφίες του ακόμη και σήμερα θεωρούνται αξεπέραστες. Μια ακόμη φωτογραφική μέθοδος, αυτή της καλοτυπίας, ανακαλύφθηκε από τον Φοξ Τάμπλοτ, περίπου την ίδια εποχή με τη δαγεροτυπία.

Το 1844 εκδίδει ο Τάμπλοτ το πρώτο του βιβλίο με φωτογραφίες.

Το 1846 ο Γάλλος, χημικός, Λουδοβίκος Μενάρ, ανακάλυψε ότι η νιτρική κυτταρίνη, όταν διαλυόταν σε μίγμα οινοπνεύματος και αιθέρα, έδινε ένα κολλώδες υγρό. Αυτό, όταν στεγνώνει γινόταν μια σκληρή, άχρωμη και διάφανη ουσία, το γνωστό ως κολλόδιο. Στην αρχή χρησιμοποιήθηκε στη χειρουργική.

Το 1847 έχουμε την πρώτη πλάκα, το πρώτο αρνητικό φιλμ σε τζάμι. Παρουσιάστηκε στη Γαλλική Ακαδημία Επιστημών, από τον Αμπελ Νιέπς. Ήταν εύθραυστο και βαρύ υλικό και για τη συγκράτηση της ευαίσθητης στο φως επίστρωσης, είχε χρησιμοποιηθεί λεύκωμα αυγού. Την ίδια χρονιά τελειοποιείται η μέθοδος της καλοτυπίας.

Το 1848 ο Νιέπς ντε Σαιν Βίκτορ χρησιμοποιεί το γυαλί σαν βάση των αρνητικών.

Το 1849 ο Σερ Ντ. Μπριούστερ, ανακαλύπτει το στερεοσκόπιο

Το 1850 ο Άγγλος, χημικός, Ροβέρτος Μπίγκχαμ, πάντρεψε το κολλόδιο με τη φωτογραφία. Οι πλάκες αυτές φωτογράφιζαν όσο ακόμη το κολλόδιο ήταν σε υγρή μορφή, κάτι που δεν ήταν άνετο για ένα φωτογράφο στη δουλειά του. Το καλό όμως ήταν οι σύντομοι χρόνοι έκθεσης, γύρω στα πέντε δευτερόλεπτα.

Το 1851 οι Σκοτ και Άρτσερ, αντικατέστησαν τη μέθοδο του υγρού κολλοδίου με πλάκες, που έγινε το κύριο σύστημα φωτογράφισης για αρκετά χρόνια μετά. Οι Γουίπλ και Τζόουνς ανακαλύπτουν μια παρόμοια μέθοδο στην Αμερική, όπου το πίσω μέρος του γυαλιού ήταν βαμμένο μαύρο, για να φαίνεται η φωτογραφία σαν θετική

Το 1852 ο Α. Μάρτιν και η φεροτυπία του είναι μια παραλλαγή της αμβροτυπίας, αλλά επάνω σε μαυρισμένο μέταλλο, την ίδια χρονιά, έχουμε και την πρώτη στερεοσκοπική μηχανή με δύο φακούς, φτιαγμένη από τον Ντάνκερ.

Το 1853 αναφέρεται ιστορικά σαν το πρώτο, γνωστό επαγγελματικό φωτογραφικό εργαστήριο, αυτό του Γάλλου Ναντάρ στο Παρίσι.

Το 1853 τη χρονιά αυτή έχουμε το πρώτο φωτογραφείο του Φίλιππου Μάργαρη στην Αθήνα και τις πρώτες καλοτυπίες τραβηγμένες από Έλληνα φωτογράφο.

Το 1855 έχουμε φωτογραφίες από τον πόλεμο στην Κριμαία, από τους Ρότζερ Φέντον και Τζέιμς Ρόμπερτσον (οι πρώτοι πολεμικοί φωτορεπόρτερ). Την ίδια χρονιά ο Πουατεβίν τυπώνει φωτολιθογραφίες επάνω σε πέτρα. Η μέθοδος αυτή είναι γνωστή σαν μέθοδος εκτύπωσης διχρωμικού καλίου

Το 1856 η πρώτη σειρά αεροφωτογραφιών από αερόστατο.

Το 1857 η πρώτη αεροφωτογράφιση με αερόστατο από τον Ναντάρ, πάνω από το Παρίσι. Ο Ναντάρ κατάφερε και τράβηξε συνολικά 70 φωτογραφίες. Έχουμε την πρώτη στεγνή πλάκα.

Το 1861 ο Μάξουελ και η πρώτη έγχρωμη αναπαραγωγή με χρήση τριών μαυρόασπρων διαφανειών με τη χρήση φίλτρων των τριών βασικών χρωμάτων.

Το 1865 ο Χουάιτ χρησιμοποιεί τη σκόνη μαγνησίου στην πρώτη φορητή, τεχνητή φωτιστική πηγή. Το πρώτο φλας είναι πραγματικότητα.

Το 1866 ο Μ. Σάντζεξ κατασκευάζει φωτογραφικό χαρτί με βαριούχο επίστρωση.

Το 1868 έχουμε τη μέθοδο έγχρωμης εκτύπωσης με την αφαιρετική τριχρωμία. Οι Ντουκόσ ντι Χάουρον (Ducow dy Haugon) και Γκρος έφτασαν σχεδόν μαζί στην περιγραφή αυτής της μεθόδου, από διαφορετικό δρόμο.

Το 1870 ο Νταγκρόν τυπώνει τις πρώτες μικροφωτογραφίες και τις εμπιστεύεται σε ταχυδρομικά περιστερία κατά τη διάρκεια της πολιορκίας του Παρισιού. Την ίδια χρονιά, η εφημερίδα New York Daily Graphic, παίρνει τον πρώτο μόνιμο φωτοεπόρτερ στο προσωπικό της.

Το 1871 ο Μάντοξ κατασκευάζει τις πρώτες στεγνές πλάκες με επικάλυψη βρωμιούχου αργύρου και ζελατίνας.

Το 1872 ο Ζιλό ανακαλύπτει τη φωτοσιγκογραφία (φωτογραφική προσβολή πλάκας ψευδαργύρου).

Το 1873 ο Βόγκελ πετυχαίνει με την προσθήκη χρωστικών ουσιών να κάνει το μαυρόασπρο φιλμ ευαίσθητο και στο πράσινο.

Το 1879 κατασκευάζονται οι πρώτες γυάλινες πλάκες βιομηχανικής παραγωγής από τον Γεώργιο Ίσμαν.

Το 1880 έχουμε την πρώτη εκτύπωση φωτογραφίας σε εφημερίδα με τη μέθοδο της φωτοσιγκογραφίας.

Το 1882 αρχίζει η βιομηχανική παραγωγή ορθοχρωματικών πλακών

Το 1885 ξεκινά το πρώτο φωτογραφικό κίνημα για φυσικότητα με τον Πίτερ Έμερσον.

Το 1888 το πρώτο φιλμ (αμερικάνικο) Ίσμαν και τη χρονιά αυτή έχουμε την πρώτη Kodak με ρολό φιλμ. Η πρώτη, προσιτή στον κόσμο φωτογραφική μηχανή του 1888, που παρουσίασε ο Γεώργιος Ίσμαν.

Το 1889 κυκλοφορεί ο πρώτος αναστιγματικός φακός από το εργοστάσιο Zeiss .Το πρώτο φιλμ που μπορεί να φορτιστεί στη φωτογραφική μηχανή, ακόμη και σε φως ημέρας.

Το 1890 ο Χάρτερ & ο Ντρίφιλντ, οι πατέρες της φωτογραφικής φωτομετρίας.

Το 1891 [από τον Maxwell και τον βοηθό του Thomas Sutton](#) και η μέθοδος έγχρωμης φωτογραφίας.

Το 1895 στο Παρίσι γίνεται η πρώτη κινηματογραφική προβολή, γνωστή ως «The Factory»

Το 1896 για πρώτη φορά γκαλερί τέχνης παρουσιάζει φωτογραφίες .

Το 1904 ο Αύγουστος Λουμιέρ πήρε την πρώτη έγχρωμη φωτογραφία.

Το 1906 ο Ράτεν και ο Γουέινράιτ, παρουσίασαν την πρώτη παγχρωματική πλάκα.

Το 1908 η πρώτη τηλεφωτογραφία είναι γεγονός.

Το 1911-13: Έχουμε την πρώτη από τα 30 δοκιμαστικά μοντέλα της πλέον διάσημης φωτογραφικής μηχανής μικρού μεγέθους, τη γνωστή Leica και από το 1925 έχουμε μαζική παραγωγή. Ο Ρούντολφ Φίσερ παρουσίασε την πρώτη εμουλσιόν με τρεις έγχρωμες επιστρώσεις, μία για κάθε χρώμα. Έχουμε μαζικές φωτογραφικές εκτυπώσεις με θέματα μόδας στο περιοδικό Vogue.

Το 1916 κυκλοφορεί το πρώτο Agfachrome από την Agfa (φίλμ).

Το 1920 ο Άλφρεντ Στίγκλιτς και μια παρέα φωτογράφων της εποχής, δημιουργούν ακόμη ένα φωτογραφικό κίνημα. Ο αναστιγματικός φακός Tessar, είναι ακόμη ένα ιστορικό φωτογραφικό επίτευγμα που υπάρχει ακόμη και σήμερα σε φωτογραφικές μηχανές. Έχουμε επίσης το πρώτο τρίφυλλο μεταλλικό κλείστρο.

Το 1921-28: ο Ε. Μπέλιν είναι ο άνθρωπος που πετυχαίνει να εκπέμψει και πάρει εικόνα με τη βοήθεια ασυρμάτου.

Η πρώτη Leica κυκλοφορεί στη Γερμανία και είναι η μηχανή που με την ποιότητά της και το μικρό της μέγεθος έδωσε στο φωτογράφο τη μεγαλύτερη ελευθερία κινήσεων και σιγουριά μέχρι σήμερα. Η Ermanox είναι ακόμη μια αξιόλογη μηχανή, αγαπητή σε πολλούς φωτογράφους της εποχής αυτής, για το πολύ φωτεινό της φακό.

Το 1928 ακόμη μια ιστορική φωτογραφική μηχανή κυκλοφορεί στη Γερμανία, η Rolleiflex, που είναι φτιαγμένη από τους Φρανκ και Χάιντεκε. Χρησιμοποιεί μεγαλύτερο φίλμ από τη Leica .

Το 1932 ιδρύεται το γκρουπ F64 που μέλη του είναι φωτογράφοι σαν τον Άσελ Άνταμς, Γουέστον, Ντοροθέα Λανγκ που άφησαν μερικές από τις ομορφότερες φωτογραφίες. Έχουμε και το πρώτο φωτοηλεκτρικό φωτόμετρο Weston.

Το 1935 το πρώτο έγχρωμο, θετικό φίλμ για έγχρωμες διαφάνειες, το Kodachrome, από το εργαστήριο ερευνών του Ίστμαν είναι πραγματικότητα χάρη στους Λεοπόλδο Μείνς και Λεοπόλδο Γκοντόφσκι. Επίσης την ίδια χρονιά έχουμε από τον Λαπόρτ το πρώτο ηλεκτρονικό φλας.

Το 1936 παρουσιάζεται η πρώτη μέθοδος παρασκευής έγχρωμης διαφάνειας από τους Μείνς και Κοντόφσκι, που λίγο αργότερα θα γίνει το πρώτο έγχρωμο θετικό φίλμ για διαφάνειες, το Kodachrome. Παρουσιάζονται δύο σημαντικές φωτογραφικές μηχανές: η Exacta, που είναι και η πρώτη μονορεφλέξ για φίλμ 24×36, και η Argus.

Το 1940-47: Η φωτογραφία μπαίνει στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης στη Νέα Υόρκη. Κυκλοφορεί το έγχρωμο φωτογραφικό χαρτί AgfaColor για εκτύπωση έγχρωμων φωτογραφιών. Κυκλοφορεί το πρώτο Ektachrome έγχρωμο, θετικό φίλμ της Kodak.

Το 1948 κυκλοφορεί η πρώτη Polaroid. Ο Dennis Gabor διατυπώνει τη βασική θεωρία της ολογραφίας. Ιδρύεται το πιο γνωστό φωτοειδησεογραφικό πρακτορείο στον κόσμο, το Magnum.

Το 1950-59: Γίνεται η πρώτη έκθεση φωτογραφικών στην Κολωνία της Γερμανίας, η Photokina. Έχουμε τις πρώτες φωτογραφίες της γης από δορυφόρο.

Το 1963 κυκλοφορεί η μέθοδος εκτύπωσης έγχρωμων φωτογραφιών από έγχρωμες, θετικές διαφάνειες (Cibachrome).

Το 1967-73: Ιδρύεται στο Παρίσι το φωτοειδησεογραφικό πρακτορείο Gamma. Στην Αρλ γίνεται η πρώτη διεθνής φωτογραφική συνάντηση. Ιδρύεται το πρακτορείο Sigma.

Το 1997 βλέπουμε τις πρώτες ψηφιακές φωτογραφίες από τον Άρη.

Η πρώτη φωτογραφία: Το 1816 ο Γάλλος εφευρέτης Joseph -Nicéphore Niépce τράβηξε την πρώτη φωτογραφία που έγινε γνωστή με τον τίτλο θεά από το παράθυρο του. Ο ίδιος την ονόμασε “retinas“ (Αμφιβληστροειδείς χιτώνας ματιού). Ήταν ένα αρνητικό και η εικόνα εξαφανίστηκε επειδή στο φως της ημέρας γίνεται απολύτως μαύρο. Απεικονίζει ένα αγροτικό σπίτι στην Γαλλία, τραβήχτηκε συμπτωματικά και απαίτησε 8 ώρες για να εμφανισθεί. Το 1826 κατάφερε να σταθεροποιήσει την εικόνα πάνω στο χαρτί.

Έτσι άρχισε η τεχνολογία που επιτρέπει σήμερα να καταγράφονται εικόνες ανθρώπων, γεγονότων γεωγραφικών περιοχών και διευκολύνεται η επικοινωνία. Η μέθοδος του ονομάστηκε ηλιογραφία. Παράλληλα, ο Νταγκέρ, αλληλογραφέι με τον Νιεπς και αναπτύσσει και αυτός τη μέθοδό του, που μας έδωσε τις θαυμάσιες δαγεροτυπίες.

Σήμερα, η τεράστια γκάμα από φωτογραφικές μηχανές και όλα τα είδη που τις συνοδεύουν, έχουν οδηγήσει πολύ κόσμο στην επαγγελματική ή ερασιτεχνική ενασχόληση με τον τομέα της φωτογραφίας.

Υπάρχουν αυτοί που προτιμούν την «παραδοσιακή» φωτογραφική μηχανή ή αλλιώς αναλογική φωτογραφική μηχανή. Από την άλλη είναι οι λάτρεις της ψηφιακής τεχνολογίας και των ψηφιακών φωτογραφικών μηχανών. Ανάλογα λοιπόν με τις προσωπικές προτιμήσεις του καθενός, με την οικονομική δυνατότητα και τις ανάγκες του, μπορεί να επιλέξει ανάμεσα σε μια τεράστια γκάμα προϊόντων από φωτογραφικές μηχανές (αναλογικές ή ψηφιακές) και των αξεσουάρ που τις συνοδεύουν. Οι Πρωτοπόροι της Φωτογραφίας

ANGELO SALA (1576 - 1637)

Αυτοδίδακτος χημικός, πειραματίστηκε με τα άλατα του αργύρου και το 1614 δημοσίευσε ότι ο νιτρικός άργυρος και το χαρτί που ήταν τυλιγμένος, μαύρισαν εξαιτίας του ήλιου. Παρόμοιες παρατηρήσεις είχε κάνει και ο Robert Boyle άλλα είχε δώσει την λανθασμένη εξήγηση, ότι αυτό συμβαίνει εξαιτίας του αέρα και όχι εξαιτίας του ηλιακού φωτός.

JOHANN HEINRICH SCHULZE (1687 - 1744)

Γερμανός καθηγητής στο πανεπιστήμιο του Altdorf απέδειξε πειραματικά ότι ο νιτρικός άργυρος μαυρίζει στο φως και όχι εξαιτίας της θερμότητας. Και είναι ο πρώτος που έκανε φωτογράμματα με μάσκες από χαρτί. Τα αποτελέσματα του ήταν προσωρινά γιατί δεν είχε βρει τρόπο να στερεώνει τις εικόνες του. Οι τόσο σημαντικές παρατηρήσεις του, που άνοιξαν τον δρόμο για την ανακάλυψη της φωτογραφίας, δεν έγιναν γνωστές παρά μόνο μετά τον θάνατό του.

CARL WILLIAM SCHEELE (1742-1786)

Σουηδός επιστήμονας, στην ουσία αυτοδίδακτος. Δουλεύοντας βοήθος σε φαρμακείο έδειξε το ταλέντο του στη χημεία από πολύ νωρίς. Παρόλο που του προτάθηκε να συνεχίσει τις σπουδές του στο Λονδίνο ή στο Βερολίνο λειτούργησε ένα φαρμακείο στο Κφρίνγκ που έζησε όλη του την ζωή και εκεί έκανε όλες τις σημαντικές ανακαλύψεις του. Τόν ενδιέφεραν τα θέματα της Χημικής ανάλυσης. Ασχολήθηκε και με τη δράση του φωτός στα άλατα του αργύρου, και άνοιξε τον δρόμο για τη χημεία της φωτογραφίας καθώς τα πειράματα περιγράφονται και καταγράφονται με πιο επιστημονικό τρόπο και η δημοσίευσή τους αποτελεί δυνατό όπλο στα χέρια των επόμενων ερευνητών.

JOSEPH NICEPHORE NIEPCE (1765-1833)

Δεν είναι περίεργο που την πρώτη φωτογραφική εικόνα την σταθεροποίησε αυτός ο Γάλλος πολυπράγμων εφευρέτης, το 1826. Την μέθοδο του την ονόμασε "ηλιογραφία" και προσπαθούσε από το 1814 να πετύχει κάτι αντίστοιχο. Πρακτικά η μέθοδος του ήταν δύσχρηστη, γιατί απαιτούσε μεγάλους χρόνους έκθεσης (είναι χαρακτηριστική η 8ωρη έκθεση που χρειάστηκε η πρώτη γνωστή σε εμάς, φωτογραφία του). Το συμβόλαιο συνεργασίας που υπέγραψε το 1829 με τον Daguerre, αποτελεί ορόσημο για την φωτογραφία, παρόλο που ο Daguerre ανέπτυξε μια δικιά του φωτογραφική μέθοδο, μετά τον θάνατο του Niepce το 1833.

THOMAS WEDGWOOD (1771-1805)

Παρά τα προβλήματα υγείας και την διακοπή των σπουδών του, ο ιδιοφυής γιός του γνωστού κεραμίστα Josef Wedwood, πειραματίζετε με τον νιτρικό άργυρο με σκοπό να καταγράψει φωτογράμματα και εικόνες από την camera obscura. Τα καταφέρνει με την βοήθεια του φίλου του Davy, έναν από τους σημαντικότερους χημικούς όλων των εποχών. Το μόνο πρόβλημα ήταν ότι δεν μπόρεσε να βρεί τρόπο να στερεώσει τις εικόνες του, και είχε την ατυχία λόγω των προβλημάτων της υγείας του, η ζωή του να είναι σύντομη. Έτσι τις εικόνες του, (οι περισσότερες φωτογράμματα) μπορούσε να τις παρατηρεί μόνο κάτω από πολύ χαμηλό φως, γιατί διαφορετικά μαύριζαν.

SIR HUMPHRY DAVY (1778-1829)

Το χημικό μυαλό, φίλος και βοηθός του Wedgwood στις προσπάθειες του. Το 1802 δημοσίευσαν τα αποτελέσματα των πειραματισμών τους και ο Davy τα παρουσίασε στην Royal society. Παρόλο που ο Davy έλυσε διάφορα προβλήματα και έκανε πολλές σημαντικές ανακαλύψεις στη χημεία, δεν μπόρεσε ούτε αυτός να λύσει το πρόβλημα της στερέωσης των εικόνων.

LOUIS JACQUES MANDE DAGUERRE (1787-1851)

Εκίνησε σαν αρχιτέκτονας, μετά ζωγράφος και κατασκευαστής θεατρικών σκηνικών, δική του επινόηση είναι το diorama. Χρησιμοποιούσε πολύ συχνά την camera obscura σαν βοήθημα στην

ζωγραφική του και του έγινε έμμονη ιδέα να καταγράψει τις εικόνες με κάποιο χημικό και εύκολο τρόπο. Το 1826 έμαθε για τα πειράματα του Niepce και το 1829 υπέγραψε μαζί του ένα συμβόλαιο συνεργασίας για την ανάπτυξη μιας φωτογραφικής μεθόδου. Μετά τον θάνατο του Niepce συνέχισε μόνος του και με επιμονή ανακάλυψε μια διαφορετική μέθοδο, πρακτικότερη, που την ονόμασε Daguerreotype. Η ανακοίνωση της μεθόδου του στην Γαλλική ακαδημία επιστημών τον Αύγουστο του 1839 από τον Arago, η αγορά της μεθόδου από την Γαλλική κυβέρνηση και το "δωρισμά" της σε όλο τον κόσμο, θεωρείται η επίσημη αρχή της φωτογραφίας και χάρισε στον Daguerre κύρος και χρήματα.

SIR JOHN FREDERICK WILLIAM HERSCHEL (1792-1871)

Ο John Herschel είναι μάλλον ο τελευταίος πανεπιστήμονας, ο ιδανικός αναγεννησιακός άνθρωπος, ακατάλληλος για τη βιομηχανική εποχή. Έβαλε το χέρι του και το μυαλό του στις περισσότερες αρχικές μεθόδους της φωτογραφίας και δεν καταχώρησε ούτε μια 'πατέντα', σε αντίθεση με τον φίλο του Talbot που μέσα στον πυρετό του ανταγωνισμού, καταχωρούσε ως δικές του ευρεσιτεχνίες, τις ιδέες άλλων. Θα μπορούσε να τα έχει κάνει όλα όσα χρειαζόνταν για την εφεύρεση της φωτογραφίας μόνος του, αλλά αυτός ο πολυτάλαντος "sportsman" των επιστημών, την χρειαζόνταν μάλλον λιγότερο από όλους τους άλλους πρωτοπόρους της φωτογραφίας, καθώς ανάμεσα στα πολλά ταλέντα του περιλαμβάνονταν και το πολύ καλό σχέδιο. Η ενασχόληση του με την επιστήμη και τις τέχνες ήταν ολόκληρη η ζωή του.

WILLIAM HENRY FOX TALBOT (1800-1877)

Φιλολόγος, Αιγυπτολόγος, μαθηματικός, κλασικιστής, φυσικός, μεταφραστής της σφηνοειδούς γραφής των Χαλδαιών, με τις εφευρέσεις του στην φωτογραφία έβαλε τις βάσεις για την ανάπτυξη αυτής της τέχνης και επιστήμης, για τα επόμενα 150 χρόνια. Μετά από ένα ταξίδι στη Ιταλία όπου χρησιμοποίησε μια camera lucida για να σχεδιάσει διάφορα τοπία της λίμνης Como και την δυσκολία που είχε στο σχέδιο, αποφάσισε να βρεί έναν πιο εύκολο τρόπο να καταγράφει εικόνες. Και το πέτυχε σχετικά σύντομα, ήδη το 1835 καταφέρνει να φωτογραφήσει το πρώτο αρνητικό, το γνωστό παράθυρο. Μεγάλη του ανακάλυψη η ύπαρξη της "λανθάνουσας εικόνας" που μειώνει πάρα πολύ τους χρόνους έκθεσης. Με την βοήθεια του φίλου του Herschel τις συμβουλές και τις παρενέσεις του, φτάνει σε εντυπωσιακά αποτέλεσμα που τα ανακοινώνει τον Ιανουάριο του 1839 στην royal society. Από τότε Άγγλοι και Γάλλοι διαφωνούν για το ποιός πρωτοανακοίνωσε την ανακάλυψη της φωτογραφίας.

HERCULES FLORENCE (1804 - 1879)

Λίγα πράγματα είναι γνωστά για την ζωή του. Το 1824 βρίσκεται στην Βραζιλία και συμμετέχει σε μια επιστημονική αποστολή στον αμαζόνιο. Εκεί τον πρωτοαπασχολεί να βρεί τρόπους να καταγράψει φωτογραφικά τις εικόνες του ταξιδιού του. Από το 1830 αφιερώνεται στην μελέτη και στους πειραματισμούς σχετικά με την φωτογραφία και δίνει στο δικαίωμα στην Βραζιλία να διεκδικεί ότι είναι ένας από τους τόπους που ανακαλύφθηκε η φωτογραφία.

HIPPOLYTE BAYARD (1807 - 1887)

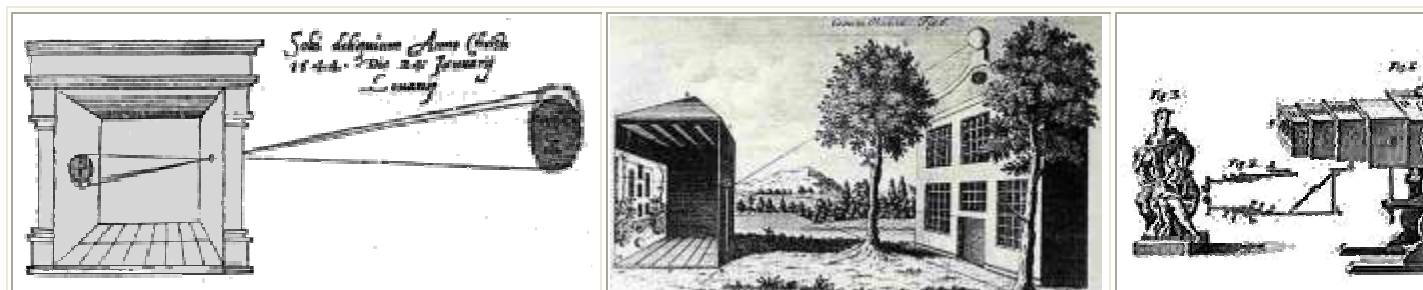
Ο πιο αδικημένος πρωτεργάτης της φωτογραφίας. Ανακάλυψε μια απευθείας θετική φωτογραφική μέθοδο. Ήταν ο πρώτος που έκανε μια φωτογραφική έκθεση (και μάλιστα για φιλανθρωπικούς σκοπούς), ό πρώτος που συνδύασε δύο αρνητικά για μια φωτογραφία. Η υπαλληλική σχέση του με το Γαλλικό κράτος και μια βοήθεια 500 φράγκων που πήρε από τον Arago σαν βοήθεια για την ανάπτυξη της μεθόδου του, απέτρεψαν το να είναι αυτός που θα ανακοίνωνε την εφεύρεση της φωτογραφίας στην Γαλλική ακαδημία επιστημών. Η απογοήτευση και η στεναχώρια του ήταν απόλυτα δικαιολογημένες.

ANNA ATKINS (1799- 1871)

Μπορούμε να την θεωρήσουμε σαν την πρώτη γυναίκα φωτογράφο. Σπούδασε βοτανολογία σε μια εποχή που η πρόσβαση στην επιστήμη και στις σπουδές για τις γυναίκες, ήταν σχεδόν αδύνατη. Το 1841 ήρθε σε επαφή με Talbot τον που ήταν φίλος του πατέρα της. Αμέσως κατάλαβε τις δυνατότητες που έδινε η φωτογραφία στην επιστημονική έρευνα και καταγραφή. Δούλεψε με την μέθοδο της κυανοτυπίας - μια τεχνική που μόλις είχε ανακαλύψει ο John Herschel - που μάλλον της είχε φανεί ευκολότερη. Χάρη στην σταθερότητα της κυανοτυπίας σώζονται πολλές από τις εικόνες της. Τον Οκτώβριο του 1843 έγινε η πρώτη έκδοση του βιβλίου της "British Algae: Cyanotype Impressions" που ολοκληρώθηκε σε μια περίοδο 10 χρόνων και προηγήθηκε του "The Pencil of Nature" του Talbot και είναι η πρώτη φωτογραφική έκδοση.

Η φωτογραφική μηχανή

Η σύγχρονη φωτογραφική μηχανή είναι συνδυασμός εξειδικευμένων τεχνολογιών από τρεις τομείς, των *λεπτο* της *οπτικής* και, αφενός της *χημικής τεχνολογίας*, αφετέρου της *μικροηλεκτρονικής*. Η ιστορία της, αν και ξεκινά ουσιαστικά στα μέσα του 19ου αιώνα, έχει ρίζες στους αρχαίους πολιτισμούς, π.χ. της Κίνας και της Ελλάδας, σχετίζεται με το *σκοτεινό θάλαμο* (camera obscura, pinhole camera) που περιγράφει ήδη ο Αριστοτέλης! Σε ένα θάλαμο (κλειστό κουτί) με μια μικρή τρύπα σε επίπεδη επιφάνειά του, εισέρχεται το φως και απεικονίζει στην από την τρύπα επιφάνεια ένα αντεστραμένο είδωλο του εξωτερικού κόσμου.

Αριστερά: Αρχή λειτουργίας της camera obscura σε βιβλίο του 16ου αιώνα, Μέση και Δεξιά: Καλλιτέχνες του 17ου αιώνα ζωγραφίζουν τις εικόνες των ειδώλων που απεικονίζονται σε σκοτεινούς θαλάμους της εποχής (Με πάτημα ο βγαίνουν μεγαλύτερες)

Αυτή η αρχή αξιοποιήθηκε κατά την Αναγέννηση για την καταγραφή εικόνων, όπου ο καλλιτέχνης «περνάει» μολύβι ή χρώματα τα ίχνη των προβαλλόμενων ειδώλων. Κατά το 16ο αιώνα τοποθετήθηκε στη μικρή οπή ένα συγκεντρωτικός φακός, ο οποίος βελτίωνε σημαντικά την οπτική ποιότητα του απεικονιζόμενου ειδώλου. Ανο

ο Κέπλερ σχεδίαζε τοπία με σημαντική ακρίβεια, αξιοποιώντας αυτή την αρχή. Το 17ο αιώνα κατασκευάστηκαν φορητοί θάλαμοι, οι οποίοι έδωσαν ανεξαρτησία κινήσεων στους καλλιτέχνες. Η ιδέα της απεικόνισης του κόσμου στην επιφάνεια είναι λοιπόν παλιά, παρέμενε μόνο το πρόβλημα πώς θα αποτυπωθεί μόνιμα αυτή η εικόνα σε ένα χ

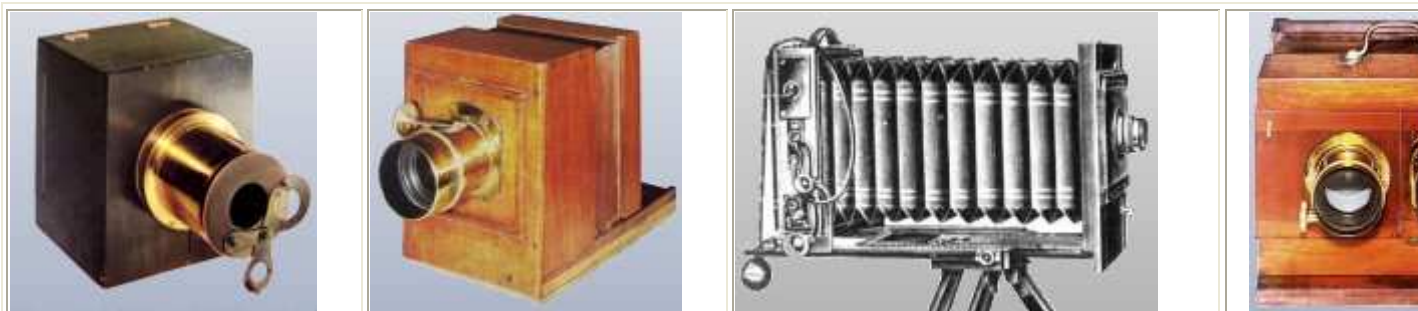

Αριστερά: Σύγχρονη camera obscura με φακό, Μέση και Δεξιά: Σύγχρονες εικόνες παρατήρησης αντικειμένων απεικόνισης του στην camera obscura (Με πάτημα στις εικόνες βγαίνουν μεγαλύτερες)

Στις αρχές του 17ου αιώνα διαπίστωσε ο Ιταλός φυσικός Angelo Sala (1576-1637) ότι κάποια άλατα του αργύρου μαυρίζουν στο φως του ήλιου, δεν ήταν όμως σε θέση να σταματήσει αυτή τη διεργασία και να διατηρήσει μια εικόνα του γκρι. Το 18ο αιώνα υπήρχε ήδη σημαντική εμπειρία σε θέματα ευαισθησίας διαφόρων χημικών αλάτων στο φως. Ο Άγγλος Thomas Wedgwood (1771-1805) και Humphrey Davy (1778-1829) χρησιμοποίησαν αυτά τα υλικά για να αποτυπώσουν τα περιγράμματα προσώπων, πινάκων ζωγραφικής κ.ά. Όλες οι γνωστές αποτυπώσεις της εποχής ήταν όμως σταθερότητα, γιατί μετά την εμφάνιση της εικόνας συνεχιζόταν το μαύρισμα της χημικής επίστρωσης.

Το έτος 1827 πέτυχε ο Γάλλος φυσικός Joseph Nicéphore Niépce (Νιέπς, 1765-1833) να δημιουργήσει με χρήση σκοτεινού θαλάμου και αρκετά μεγάλο χρόνο έκθεσης (περίπου 8 ώρες!) μια σταθερή εικόνα, την οποία ονόμασε *heliographie* (ηλιογραφία). Ο Νιέπς άρχισε να ενδιαφέρεται για τη φωτογραφία και τη φωτομηχανική αναπαράσταση εικόνων από τα τέλη του 18ου αιώνα. Πειραματίστηκε για μερικές δεκαετίες με μηχανικά, χημικά και οπτικά μέσα μέχρι που παρουσίασε την πρώτη ηλιογραφία του. Το 1829 άρχισε να συνεργάζεται με τον σκηνογράφο Louis Mande Daguerre (Νταγκέρ, 1787-1851), με στόχο να βελτιώσουν την ποιότητα των ηλιογραφιών. Οι δύο συνεργάτες παρουσίασαν το 1831 εικόνες αποτυπωμένες σε χάλκινες πλάκες επιστρωμένες με ιωδιούχο άργυρο· η εμφάνιση της εικόνας στη συνέχεια με ατμούς υδραργύρου. Και σ' αυτά τα δείγματα όμως δεν ήταν δυνατή η σταθεροποίηση και η εικόνα συνέχιζε να μαυρίζει όσο έμενε στο ηλιακό φως.

Τελική επιτυχία είχε ο Νταγκέρ, μετά το θάνατο του Νιέπς, με πλάκες αργύρου και γλωριούχο νάτριο (μαγειρικό αλάτι) ως σταθεροποιητή, μια επινοήση των Άγγλων John Frederick Herschel (Χέρσελ, 1792-1861) και William Henry Fox Talbot (Τάλμποτ, 1800-1877). Οι εικόνες του Νταγκέρ ονομάστηκαν *νταγκεροτυπίες*, είχαν όμως το μειονέκτημα ότι η μία αποτελούσε μοναδικό δείγμα, αφού στις πλάκες χαλκού και αργότερα γυαλιού εμφανιζόταν απ' ευθείας η εικόνα· η αντίθετη θετική εικόνα. Η ιδέα αρνητικού-θετικού οφείλεται στον Τάλμποτ, με την οποία έγινε δυνατή η απεριόριστη αναπαραγωγή θετικών από μια αρνητική χάρτινη πλάκα. Ο χρόνος έκθεσης της επίστρωσης ιωδιούχου αργύρου για τις *καλοτυπίες* (calotypes), όπως ονομάστηκαν οι δημιουργίες του Τάλμποτ, ήταν αρχικά περίπου 30 δευτερόλεπτα. Σταδιακά μειώθηκε αυτός ο χρόνος σε μερικά δευτερόλεπτα. Το έτος 1839 παρουσίασαν ο Νταγκέρ και ο Τάλμποτ τις δημιουργίες τους σχεδόν ταυτόχρονα σε ευρύτερο κοινό και εντυπωσίασαν.

Πρώτη & Δεύτερη: Πρώτες μηχανές νταγκεροτυπίας (~1840), Τρίτη: Voigtlaender του 1850 με φυσούν μεταβαλλόμενο μήκος σκοτεινού θαλάμου, Τέταρτη: Στερεοσκοπική του Jules Dubosq, 1851 (Με πάτημα σβγαίνουν μεγαλύτερες)

Πρώτη: Thomas Sutton, 1860, Δεύτερη: Έγχρωμη φωτογράφιση L.Ducos du Hauron, 1873, Τρίτη & Τέταρτη: Lancaster & Son, 1888 & 1889, (Με πάτημα στις εικόνες βγαίνουν μεγαλύτερες)

Οι εξελίξεις ήταν στη συνέχεια ραγδαίες, γιατί πολλοί τεχνικοί και καλλιτέχνες σε πολλές χώρες αναζητούσαν μικρά και μεγάλα προβλήματα που παρουσιάζονταν κάθε στιγμή. Ο Άγγλος καλλιτέχνης Frederick Scott Archer (1813-1857) παρήγαγε το έτος 1851 αρνητικά πάνω σε γυάλινα πλακίδια, των οποίων η χημική επεξεργασία επ γίνεται πριν στεγνώσουν, γι' αυτό ήταν απαραίτητο να υπάρχει κοντά ένα εργαστήριο. Από εργασίες Γάλλων κ χημικών είχε προκύψει το *κολόδιο*, ένα διάλυμα νιτρικής κυτταρίνης σε μίγμα οιοπνεύματος και αιθέρα. Αυτ χρησιμοποιήθηκε, μετά από διάφορες βελτιώσεις στη σύστασή του για την παραγωγή αρνητικών. Με χρήση τ και του συρόμενου από άλογα εμφανιστηρίου του Άρτσερ, περιφερόταν ο φωτογράφος Mathew B. Brady (18 στα πεδία μαχών του αμερικάνικου εμφύλιου πολέμου και δημιούργησε μια μεγάλη συλλογή από φωτογραφίες σημαντική ιστορική αξία.

Λόγω της δυσκολίας του χειρισμού του κολόδιου και της ανάγκης για σύντομη επεξεργασία των αρνητικών, α οι ερευνητές σε όλες τις χώρες εντατικά ένα νέο υλικό που θα έδινε τη δυνατότητα αναπαραγωγής θετικών απ αρνητικό και με κάποια άνεση χρόνου. Ο Άγγλος χημικός Joseph Swan (1828-1914) ανακάλυψε ότι η φωτοευ του βρωμιούχου αργύρου αυξάνει με τη θερμοκρασία και το έτος 1879 απέκτησε ευρεσιτεχνία για τις πρώτες πλάκες με επικάλυψη βρωμιούχου αργύρου και ζελατίνας. Μεταξύ 1848 και 1860 δημιούργησαν οι Γάλλοι φυ Alexandre Bequerel, πατέρας του νομπελίστα φυσικού και Abel Niepce de Saint-Victor (1805-1870), ανιψιός πρωτοπόρου Joseph Niepces, την πρώτη, αν και ασταθή, έγχρωμη φωτογραφία. Το έτος 1891 κατάφερε ο Gab Lippmann (1845-1921), διάσημος επιστήμονας από το Λουξεμβούργο, να σταθεροποιήσει μια έγχρωμη φωτο μεγάλο χρονικό διάστημα. Ο ίδιος ερευνητής εισήγαγε τη φωτογραφική μηχανή ως καταγραφικό όργανο για τ μεταβολές μηχανικών και άλλων φαινομένων.

Περί το 1883 επινόησε ο Αμερικάνος βιομήχανος George Eastman (Ηστμαν, 1854-1932) το αρνητικό φιλμ σε ταινίας και ίδρυσε το έτος 1880 την εταιρία *Kodak*, η οποία εξειδικεύτηκε στην παραγωγή και το εμπόριο φιλμ τυλιγμένων σε καρούλι, όπως τα γνωρίζουμε σήμερα. Τα φιλμ αυτά τοποθετούνταν σε ειδική κάμερα που είχε κιβωτίου, την οποία κατασκεύαζε επίσης η εταιρία αυτή. Με τη διάδοση του τυλιγμένου φιλμ άρχισε η εποχή χρήσης φωτογραφικών μηχανών και από ερασιτέχνες. Οι συνεχείς βελτιώσεις στο μηχανικό, τον οπτικό και τ τομέα, μετέτρεψαν τη φωτογράφιση σε μια πολύ διαδεδομένη απασχόληση για επαγγελματίες φωτογράφους καλλιτέχνες και ερασιτέχνες.

Φωτογραφίες των δεκαετιών 1840 και 1850.

Η εφεύρεση της φωτογραφικής μηχανής και η ανάπτυξή της, μαζί με την τέχνη που συνεπάγεται η χρήση της, πολλαπλές επιπτώσεις στην οικονομία και την κοινωνία. Καταρχήν επηρεάστηκαν ευνοϊκά οι συναφείς τεχνικές λεπτομηχανικής, της οπτικής και της χημείας, στη συνέχεια δημιουργήθηκαν νέα επαγγέλματα και θέσεις εργασίας στο τεχνικό και καλλιτεχνικό τομέα. Μια ακόμα, απρόβλεπτη επίδραση προέκυψε για την τέχνη της ζωγραφικής, όπου οι καλλιτέχνες, έχοντας από πολύ καιρό αναπτύξει τις τεχνικές και τα υλικά της τέχνης τους σε πολύ υψηλό βαθμό, έχοντας πετύχει επί 5-6 αιώνες θαυμαστά έργα με την αποτύπωση προσώπων, αντικειμένων και της φύσης, βρήκαν μπροστά σε μια εφεύρεση, η οποία ήταν σε θέση να αποτυπώνει ακριβέστερα και ανά πάσα στιγμή τον υπαρκτό κόσμο.

Ο ζωγράφος Giovanni Antonio Canal (1697-1768), ο επωνομαζόμενος *Canaletto*, ζωγράφιζε τα τοπία της Βενετίας με τέτοια μεγάλη ακρίβεια, σαν να επρόκειτο, με τη δική μας ορολογία, για τεχνικά σχέδια. Σήμερα αξιοποιούν οι επιστήμονες τους πίνακές του για να εκτιμήσουν πόσο ανέβηκε η στάθμη της θάλασσας ή πόσο βυθίστηκε η Βενετία κατά τα τελευταία 300 χρόνια. Αυτή η αποτύπωση της πραγματικότητας έπαυσε πια να απασχολεί τους ζωγράφους, αφού υπήρχε η τεχνική συσκευή που την αποτύπωνε πολύ ακριβέστερα.

Γι' αυτό η ζωγραφική άλλαξε: οι ζωγράφοι υπέκυψαν στη γοητεία του *φωτογραφικού στιγμιότυπου* (*instantane*) και άρχισαν να ζωγραφίζουν την στιγμιαία εικόνα και απέβλεπαν με τη ζωγραφική, αρχικά στην απόδοση των στιγμιαίων εντυπώσεων (*impressions*) που εισέπρατταν από τον πραγματικό κόσμο, στη συνέχεια δε, μεταχειριζόμενοι την τέχνη ως μέσο διαμαρτυρίας και καταγραφή των προεκτάσεων (*εξπρεσιονισμός*) του πραγματικού προς το υποσυνείδητο, το ονειρικό και το άγνωστο. Ο Claude Monet (1840-1926) αποκαλούσε τη ζωγραφική του *instantaneite* από το *instantane*. Στην ιστορία του 19ου αιώνα ήταν η πρώτη φορά που μια τεχνική εφεύρεση και οι εξελίξεις της, επηρέασαν όχι πια τα μέσα ενός σημαντικού καλλιτεχνικού κλάδου, αλλά το ίδιο το περιεχόμενό του.

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ

ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ.

ΦΑΚΟΣ: Ίσως και το πιο σημαντικό τμήμα μιας μηχανής είναι ο φακός. Όσο καλύτερος είναι ο φακός τόσο καλύτερη είναι η φωτογραφική μηχανή. Ορισμένοι τύποι φακών κοχλιώνονται στη φωτογραφική μηχανή, ενώ άλλοι αφαιρούνται και τοποθετούνται με συστροφή. Οι φακοί διαφέρουν ως προς το μήκος της εστιακής απόστασης. Εστιακή απόσταση είναι η απόσταση

μεταξύ του κέντρου του φακού και του φιλμ. Όσο μεγαλώνει η εστιακή απόσταση, τόσο πιο πολύ μεγενδύνει ο φακός, αλλά το οπτικό πεδίο μειώνεται. Υπάρχουν πολλοί τύποι φακών: είτε κανονικοί, είτε βραχείας αποστάσεως, είτε μακράς αποστάσεως. Ένας φακός ο οποίος είναι κανονικός, βλέπει περίπου ό,τι βλέπει το ανθρώπινο μάτι. Ένας φακός βραχείας αποστάσεως για ειδικές περιπτώσεις είναι ο υπερευριγώνιος φακός ,γνωστός ως μάτι ψαριού. Αντίθετα με τους φακούς με σταθερές εστιακές αποστάσεις, οι φακοί μεταβαλλόμενης αποστάσεως (zoom)επιτρέπουν στον φωτογράφο να αλλάξει εστιακή απόσταση αναλόγως των περιστάσεων. Για την φωτογράφιση πολύ μικρών αντικειμένων είναι ιδανικοί οι φακοί μακρο, οι οποίοι σου επιτρέπουν να φωτογραφίσεις κάτι που είναι μικρό όσο ένα μυρμήγκι, κατά τρόπο ώστε να φαίνεται μεγαλύτερο από μία μπάλα ποδοσφαίρου. Οι φακοί λοιπόν είναι το πιο σημαντικό μέρος του εξοπλισμού. Οι φωτογράφοι όμως χρησιμοποιούν πολλά άλλα πράγματα για να λαμβάνουν καλές φωτογραφίες.

ΦΩΤΟΜΕΤΡΑ : Δεν μπορείς να φωτογραφίσεις χωρίς φώς. Μπορεί να είναι φυσικό φώς (ηλίου) ή τεχνητό φώς, αλλά θα πρέπει να υπάρχει ένα από αυτά τα δύο. Πολλές φωτογραφικές μηχανές έχουν ενσωματωμένα φωτόμετρα τα οποία μετρούν την ποσότητα του φωτός που ανά πάσα στιγμή υπάρχει. Για πιο ακριβείς μετρήσεις οι φωτογράφοι χρησιμοποιούν ανεξάρτητα φωτόμετρα χειρός. Τα φωτόμετρα προσπίπτοντος φωτισμού μετρούν την ποσότητα του φωτός που πέφτει πάνω στο αντικείμενο. Τα φωτόμετρα ανακλάσεως φωτισμού μετρούν τη ποσότητα του φωτός που ανακλάται από το αντικείμενο.

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΥ : Είναι δύο ειδών :συνεχούς φωτισμού και φωτισμού υπό μορφής λάμπων(φλας). Ο συνεχής φωτισμός συγκεντρώσεως μπορεί να είναι είτε φωτισμός διαχύσεως είτε φωτισμός συγκεντρώσεως. Το ηλεκτρονικό φλάς ή στραβοσκόπιο, φωτίζει το αντικείμενο μόνο τη συγκεκριμένη στιγμή που λαμβάνεται η φωτογραφία. Γενικά οι φωτογράφοι χρησιμοποιούν ως πρόσθετο εξοπλισμό τους σωλήνες επεκτάσεως , τα φίλτρα, τα φωτόμετρα , το τρίποδο το καλώδιο ελέγχου φωτοφράκτη (ντεκλανσέρ) και την θήκη της μηχανής. Ορισμένες φορές οι φωτογράφοι προσαρμόζουν **φίλτρα** στους φακούς των φωτογραφικών μηχανών. Τα φίλτρα αποκλείουν τη διέλευση φωτός ορισμένων μηκών κύματος. Υπάρχουν τρεις βασικοί τύποι φίλτρων. Φωτοαντιθέσεως ,ειδικών εφέ και διορθώσεως .Στην ασπρόμαυρη φωτογραφία χρησιμοποιούνται φίλτρα φωτοαντιθέσεως για να τονιστούν ορισμένες περιοχές τις φωτογραφίας .Για παράδειγμα ένα κίτρινο φίλτρο αντιθέσεως χρησιμοποιημένο με ασπρόμαυρο φιλμ, θα κάνει τα άσπρα σύννεφα πιο ορατά σε γαλανό ουρανό. Τα φίλτρα ειδικών εφέ χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία ενός ευρέους πεδίο ελκυστικών εικόνων όπως εκρήξεις του ηλίου ή κατοπτρικές εικόνες. Τα φίλτρα χρωματικής διόρθωσης με τα έγχρωμα φιλμ για να διορθώσουν τα ανεπιθύμητα αποτελέσματα από κάθε είδος φωτισμού που χρησιμοποιείται. Για παράδειγμα σε ένα φιλμ που σχεδιάστηκε για φυσικό (ηλιακό) φωτισμό και χρησιμοποιήθηκε με φώς δωματίου , ένα φίλτρο χρωματικής διόρθωσης μπορεί να βελτιώσει τα αποτελέσματα. Οι φωτογράφοι δεν μπορούν να θεωρούν ένα καλό φίλτρο για να το αφήσουν μόνιμα στο φακό.

ΤΟ ΝΤΕΚΛΑΝΣΕΡ: Είναι ένα χρήσιμο εργαλείο που προσαρμόζεται στο φωτοφράκτη της φωτογραφικής μηχανής. Αν η φωτογραφική μηχανή είναι τοποθετημένη σε μια βάση, ο φωτογράφος μπορεί να πάρει μια φωτογραφία χωρίς καν να την ακουμπήσει. Έτσι αποφεύγεται το κούνημα της φωτογραφικής μηχανής ,όταν χρησιμοποιείς χαμηλές ταχύτητες φωτοφράκτη. Στις χαμηλές ταχύτητες κάθε κίνηση θα θάμπωνε την φωτογραφία.

Ο ΤΡΙΠΟΔΑΣ: Είναι μια βάση με τρία πόδια που συγκρατεί τη φωτογραφική μηχανή ενώ γίνεται η φωτογράφιση. Οι τρίποδες μπορούν να διπλωθούν, κι έτσι μετακινούνται εύκολα από μέρος σε μέρος. Βάσεις με ένα πόδι είναι επίσης διαθέσιμες.

ΘΗΚΗ: Η θήκη προστατεύει την φωτογραφική μηχανή από φυσιολογική φθορά. Μπορεί να είναι απλή(π.χ κάλυμα από δέρμα ή πλαστικό)ή μπορεί να είναι μεγάλη και ισχυρή (π.χ μια βαλίτσα). Γενικά οι απεικονιστικοί ερασιτέχνες φωτογράφοι μεταφέρουν τον εξοπλισμό τους σε ένα μεγάλο σάκο για φωτογραφικές μηχανές. Οι επαγγελματίες φωτογράφοι όμως μεταφέρουν μεγάλες βαλίτσες γεμάτες εξοπλισμό.

ΜΙΣΚΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ : 2^η ΕΡΓΑΣΙΑ PROJECT (12/12/13)

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ Της ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

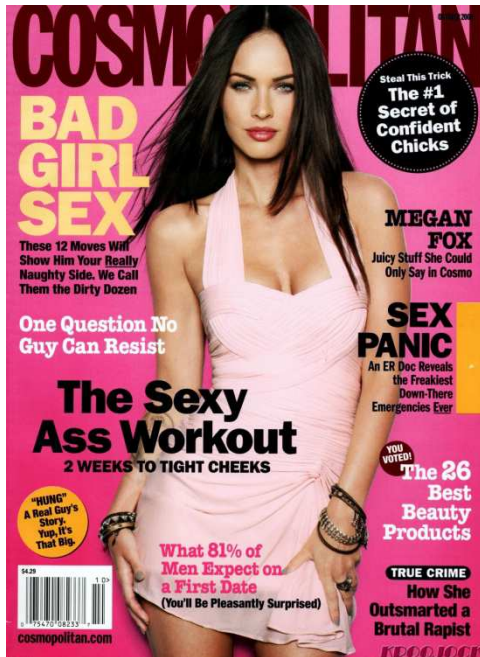
Η χρησιμότητα της φωτογραφίας είναι αδιαπραγμάτευτη και απαραίτητη για πάρα πολλούς επαγγελματικούς τομείς (συγγραφείς, δημοσιογράφοι, εκδότες στηρίζονται σε αυτήν) και όχι μόνο. Ένας από τους τομείς αυτούς είναι εκείνος των περιοδικών, αφού είναι γεγονός πως δεν θα ήταν ιδιαίτερα ελκυστικά χωρίς τις φωτογραφίες. Αυτό ισχύει γιατί ως γνωστόν τα περιοδικά είναι φτιαγμένα για να ξεκουράζουν σε μεγάλο βαθμό τους δέκτες και δευτερευόντως για να τους ενημερώνουν για διάφορα ζητήματα που αφορούν κυρίως καλλιτεχνικούς αλλά και κοινωνικοπολιτικούς χώρους. Επιπλέον αποτελούν αδιάσειστα στοιχεία για τα λεγόμενα των δημοσιογράφων αφού μπορούν να τεκμηριώσουν κάθε μια από τις λέξεις αλλά και τις ειδήσεις που δημοσιεύουν. Καθώς όπως πολύ σωστά έχει πει ο Έντουαρντ Γουέστον, ένας διάσημος αμερικανός φωτογράφος που έδρασε τις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα και επηρέασε πολλούς συναδέλφους του, «Μόνο με προσπάθεια μπορεί κάποιος να εξαναγκάσει τη φωτογραφική μηχανή να πει ψέματα, είναι τίμιο μέσο!» Τέλος η φωτογραφία έχει την δυνατότητα να βοηθάει τους αναγνώστες να σιγουρευτούν για τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο ή για οτιδήποτε άλλο για το οποίο μπορεί να γίνεται λόγος

(περιοχή, κτήριο. Even

†

Η Χρησιμότητα Της Φωτογραφίας Στην Καθημερινή Ζωή

Η φωτογραφία στις μέρες μας παίζει σημαντικό ρόλο. Όλα όσα υπάρχουν γύρω μας, εφημερίδες, περιοδικά, τηλεόραση περικλείονται από εικόνες. Ο φακός της φωτογραφίας εστιάζει στην εικόνα "στοχεύοντας" την σε αυτό που βλέπει και με το φως, "ζωγραφίζει" το φιλμ. Εξάλλου η λέξη φωτογραφία προέρχεται από τις λέξεις φως και γραφή. Όπως ο ήλιος φωτίζει τη γη, όπως όλα γύρω μας περιτριγυρίζονται από φως και δεν μπορεί να υπάρξει ζωή χωρίς φως, χωρίς τα χρώματα που δίνουν "κίνηση" σε κάθε τι σημαντικό ή ασήμαντο έτσι και η χρησιμότητα της φωτογραφίας στην καθημερινή μας ζωή είναι πολύ σημαντική εκτός από την ακουστική και την εικονική εικόνα. Χωρίς τα φωτορεπορτάζ μπορεί να μην τραβούσε την προσοχή των ανθρώπων στον ίδιο βαθμό. Επίσης αποτυπώνει ιδιαίτερες στιγμές της ζωής μας, δημιουργούνται αναμνήσεις από το πέρασμα των χρόνων. Άρα με λίγα λόγια είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει εικόνα και χρώμα στην ζωή μας για να μας φτιάχνει την διάθεση και για να διευρύνει την φαντασία και να οξύνει την κριτική μας σκέψη.

Παππά Παναγιώτα

Η Χρήση Της Εικόνας Στα Φυλλάδια

Η τέχνη της εικόνας έχει πολλά πλεονεκτήματα στα φυλλάδια. Η χρήση της εικόνας γίνεται για σκοπούς πειστικότητας τις περισσότερες φορές. Συμβάλλει πολύ και στην διαφήμιση καθώς και λόγω των χρωμάτων και των συμβόλων που χρησιμοποιεί μπορεί το μήνυμα να μεταδοθεί καλύτερα, γρηγορότερα και τις περισσότερες φορές αποτελεσματικά. Ένα άλλο θετικό που προσφέρει η εικόνα είναι να ζωντανεύει την είδηση. Όμως πέρα από τα θετικά, υπάρχουν και πολλά αρνητικά που πρέπει να τονιστούν. Πρώτον μπορεί κάποιος να προβάλλουν ψεύτικες εικόνες οι οποίες πολλές φορές δεν αντιπροσωπεύουν την πραγματικότητα. Ακόμα η εικόνα μπορεί εύκολα να αποπλανήσει τον αναγνώστη καθιστώντας τον ευάλωτο. Με λίγα λόγια η χρήση της εικόνας σε αυτόν τον τομέα ευνοεί κυρίως καθώς με την ζωντάνια, τα έντονα χρώματα και την πειστικότητα που βγάζει προς τα έξω η είδηση γίνεται πιο πειστική και πιο ενδιαφέρουσα.

ΟΡΦΕΥΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

Εκδήλωση μνήμης

για τον ποιητή του
Κινηματογράφου

Θόδωρο
Αγγελόπουλο

ΠΕΜΠΤΗ 31

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
2013

ώρα:

20.30

θα προβληθεί η ταινία:

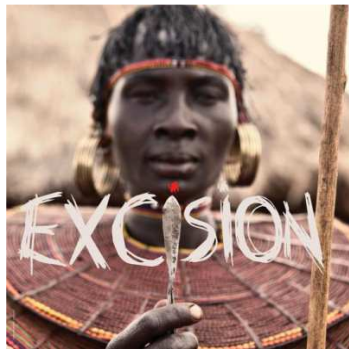
«ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ»

Είσοδος Ελεύθερη

PRINT SHOP
www.printshop.gr

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ

ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ

Η ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ
ΟΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ
ΚΟΝΤΟΥ

στη Αριστοτέλεια του ΓΙΩΡΓΟΥ ΡΟΥΣΣΟΥ

Η ΣΩΦΕΡΙΝΑ

ΑΛΕΚΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΥΑΘΗΤΗΣ
Κ. Μ. Σ.

Α ΠΑΡΑΓΛΑΜΜΟΝΕΥΣΑΙ

ΑΡΓ

ΣΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ!

Η ΤΑΙΝΙΑ ΘΡΥΛΟΣ

Το άεξαστο άριστούργημα του

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗ

Με την

ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

ΣΤΕΛΛΑ

Συμπρωταγωνιστούν:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΟΥΝΤΑΣ
ΑΛΕΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ
ΒΟΥΛΑ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

και η

ΣΟΦΙΑ ΒΕΜΠΟ

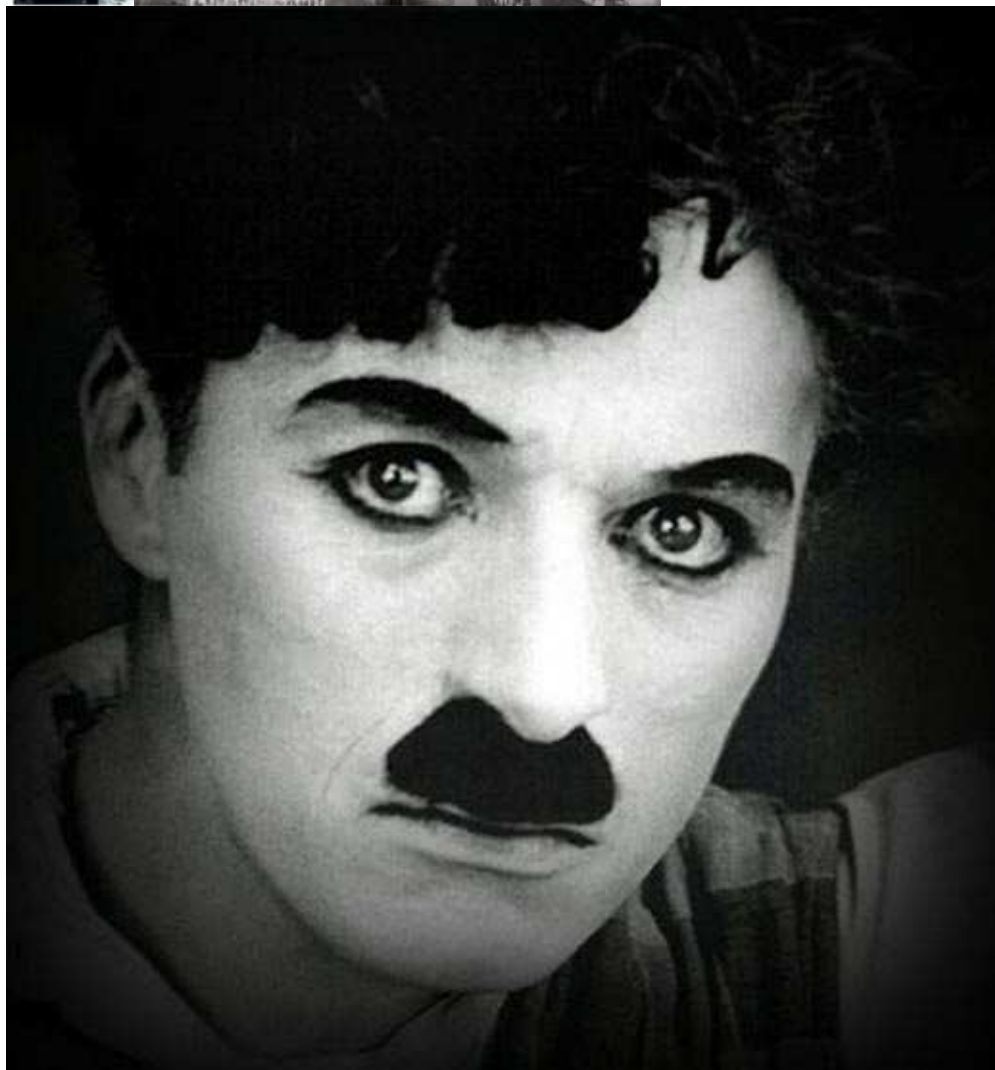
Μουσική και Τραγούδια:

ΜΑΝΟΥ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ

BM

Επιτελείουσι **ΒΙΚΤΩΡ Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Α.Ε.**

Τσέλλου Γιωταρήνα

Η Χρήση Της Εικόνας Στο Βιβλίο

Χρησιμοποιούμε εικόνες στα βιβλία για ποικίλους λόγους. Όλοι οι άνθρωποι μετά από πολύωρη μελέτη και κατά την διάρκεια ανάγνωσης ενός βιβλίου κουράζονται και έτσι μία εικόνα τους βοηθά να χαλαρώσουν και να μπορέσουν να επανέλθουν στην ασχολία τους. Επίσης μία εικόνα πολλές φορές ενθαρρύνει τον αναγνώστη να συνεχίσει το διάβασμα, καθώς ένα βιβλίο μόνο με κείμενο και δίχως εικόνες μπορεί να γίνει και βαρετό, αλλά επίσης δεν βοηθάει τον αναγνώστη να κατανοήσει το περιεχόμενο του κειμένου. Εξού και η έκφραση μία εικόνα ίσον με χίλιες λέξεις. Έπειτα υπάρχουν και ορισμένα βιβλία όπως ,παραδείγματος χάρη, μαγειρικής, βοτανικής και άλλα, στα οποία η εικόνα είναι απαραίτητη. Χωρίς αυτήν την εικόνα ο αναγνώστης δεν μπορεί να γνωρίζει τι υλικά χρειάζεται για να μαγειρέψει ή τι βότανα χρειάζεται να χρησιμοποιήσει. Μία εικόνα δηλαδή μπορεί να επεξηγεί ή να απεικονίζει το κείμενο.

Σοφία Αντωνιάδα
ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΜΕΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ σχολή χορού

Passengers

13 Ιανουαρίου 2010

Αντωνιάδειος Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών
Για το σπίτι του κακοποιημένου παιδιού

19:30

είσοδος : 10 euro

Caramela
Theatre

ΣΕΙΡΙΟΣ

Μαίρη Πόπινς

παράσταση από τη σχολή χορού
της Σοφίας Αντωνιάδου

ΠΕΜΠΤΗ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2013
ώρα 7:30 το απόγευμα
ΦΙΛΙΠΠΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ

Τα έσοδα θα διατεθούν για τους σκοπούς του Συλλόγου Πρωτοβουλία για το Παιδί

Τσακίρης Ευθύμιος

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η ιστορία του ανθρώπινου είδους είναι στενά συνδεδεμένη με τη θάλασσα και με δραστηριότητες δίπλα και μέσα σε αυτή, ήταν φυσικό λοιπόν με την ανακάλυψη της φωτογραφίας το ενδιαφέρον των πρώτων φωτογράφων γρήγορα να στραφεί και στην προσπάθεια καταγραφής εικόνων μέσα στο νερό.

Όπως και στην ανακάλυψη της φωτογραφίας έτσι και στην υποβρύχια φωτογραφία Γάλλοι και Άγγλοι ερίζουν για το ποιος τράβηξε την πρώτη φωτογραφία, αλλά όλα δείχνουν ότι ένας Άγγλος ο William Thorpson τράβηξε την πρώτη υποβρύχια φωτογραφία τον Φεβρουάριο του 1856. Ο Thorpson αν και δικηγόρος διακρίθηκε σε πολλούς τομείς σαν "ερασιτέχνης φυσιοδίφης" όσον αφορά τη θαλάσσια ζωή, ειδικά τα φύκια και τα θαλάσσια μαλάκια και χρησιμοποίησε από νωρίς το καινούργιο μέσο της φωτογραφίας για τις ανάγκες καταγραφής των παρατηρήσεων του. Παρ' όλα αυτά η ιδέα για την υποβρύχια φωτογραφία του ήρθε σαν ένα φτηνό μέσο παρατήρησης της αντοχής και της κατάστασης των υποβρύχιων κατασκευών, παρατηρώντας μια αποβάθρα που την έδερναν τα κύματα. Αντίστοιχους πειραματισμούς έκαναν και ο γερμανός Ludwig Bauer, ο γάλλος Ernest Bazin και πολλοί άλλοι μέχρι να φτάσουμε στις πρώτες υποβρύχιες φωτογραφίες που σώζονται μέχρι σήμερα και θεωρούνται η επίσημη γέννηση της υποβρύχιας φωτογραφίας το 1893.

Ο Louis Boutan και ο Joseph David, φωτογράφος ο πρώτος, μηχανικός ο δεύτερος κέρδισαν μεγάλη αναγνώριση με αυτή τη πρώτη σειρά από υποβρύχιες φωτογραφίες που τράβηξαν στον κόλπο Banyuls και οι εκθέσεις που χρειάστηκαν ήταν γύρω στη μισή ώρα. Από τότε και μετά η υποβρύχια φωτογραφία γνώρισε αργή αλλά σταθερή ανάπτυξη.

Ο Γάλλος Etienne Reau χρησιμοποίησε υποβρύχιες φωτογραφίες που τράβαγε ο ίδιος σαν συνοδευτικό υλικό των άρθρων του για την θαλάσσια βιολογία. Ο Άγγλος χειρούργος Francis Ward έκανε μια φωτογραφιών σε γλυκό νερό από το 1908 ως το 1913. Ο Αμερικάνος John Ernest Williamson έκανε την πρώτη υποβρύχια κινηματογραφική ταινία το 1915 και φωτογραφίες δράσης φωτογραφίζοντας καρχαρίες να επιτίθενται σε

νεκρά άλογα που ο ίδιος είχε ρίξει στο νερό. Οι Αμερικανοί William Longley και Charles Martin το 1926 έκαναν μια σειρά θαυμάσιες φωτογραφίες στην καράιβική για λογαριασμό του National Geographic.

Η βελτίωση των καταδυτικών συσκευών από τον Yves Le Prieur βοήθησε τους πρωτοπόρους φωτογράφους και κινηματογραφιστές να μπορούν να παραμένουν περισσότερο στο νερό και σε όλο και πιο μεγάλα βάθη και τα αποτελέσματα ήταν όλο και καλύτερα. Ο ίδιος μαζί με τον Jean Rainleve ίδρυσαν το 1934 ένα σύλλογο φίλων της κατάδυσης με μεγάλο υποβρύχιο εξοπλισμό σε φωτογραφικές και κινηματογραφικές μηχανές ("Club des sous-l'eau").

Στα χρόνια που ακολουθούν δύο ονόματα θα κυριαρχήσουν στην υποβρύχια φωτογραφία και των δύο η συμβολή είναι τεράστια. Ο Αυστριακός Hans Hass και ο Γάλλος Ζακ- Yves Cousteau.

Ο Hans Hass γεννήθηκε το 1919 στην Βιέννη. Η πρώτη του επαφή με την Μεσόγειο στις καλοκαιρινές του διακοπές το 1937 στη νότιο Γαλλία, του άλλαξε τη ζωή. Είμαστε ακόμη σε μια εποχή που οι βυθοί είναι ανεξερεύνητοι και τυλιγμένοι από μυστήριο για τα θαύματα αλλά και τους κινδύνους που κρύβουν. Αυτός ο κίνδυνος είναι που κάνει τον Hass να ασχοληθεί με τις καταδύσεις αρχικά. Οι περιγραφές του για την ομορφιά του βυθού πίσω στους φίλους του στην Βιέννη, δύσκολα γίνονται πιστευτές και έτσι αποφασίζει να φωτογραφίζει αυτά που βλέπει για να έχει αποδεικτικό υλικό. Παράτολμος καθώς είναι δεν διστάζει να διακινδυνεύσει και τη ζωή του εκεί που οι άλλοι και ειδικά οι επιστήμονες του καιρού του δεν τολμάνε.

Γρήγορα όμως ένα επικίνδυνο άθλημα μετατρέπεται σε πολύ σοβαρή επιστημονική εργασία. Ένα σκάφος που κατόρθωσε να εξοπλίσει χάνεται μαζί με την παρουσία του στην δίνη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου αλλά δεν απογοητεύεται, με πίστη στα όνειρα του κατορθώνει να εξοπλίσει ένα σκάφος και να φύγει για δυο μακρινές αποστολές στον Ειρηνικό και στον Ινδικό ωκεανό.

Πολλές ήταν και οι βελτιώσεις που έκανε στις καταδυτικές συσκευές του καιρού του. Το 1949 σε συνεργασία με την εταιρεία Franke & Heidecke έφτιαξε μια υποβρύχια θήκη για

μια από τις καλύτερες φωτογραφικές μηχανές όλων των εποχών ,την διοπτική Rolleiflex 6 X 6 και την ονόμασε Rolleimarin. Τα επιστημονικά αποτελέσματα εκείνων των ταξιδιών έκαναν Hans Hass διάσημο. Από τότε και μετά έγραψε πολλά βιβλία, γύρισε πολλές ταινίες και έγραψε πολλά άρθρα που εξακολουθούν να είναι πηγή έμπνευσης για τον κόσμο των καταδύσεων και επηρέασαν όλες τις επόμενες γενιές φωτογράφων και κινηματογραφιστών. Η βασική του διαφορά από τον επόμενο διάσημο ερευνητή των βυθών, τον Ζακ- Yves Cousteau είναι ότι από την αρχή στηρίχτηκε στις δικές του αποκλειστικά δυνάμεις, χωρίς καμία κυβερνητική ή άλλη βοήθεια.

Ο Ζακ - Yves Cousteau γεννήθηκε το 1910 και από νωρίς τον τράβηξαν η θάλασσα και οι μηχανολογικές κατασκευές. Όμως το σχολείο δεν μπορούσε να προκαλέσει το ενδιαφέρον αυτού του ανήσυχου πνεύματος και έτσι προκαλούσε μόνο φασαρία. Σαν λύση οι γονείς του τον έκλεισαν οικότροφο σε ένα πολύ καλό σχολείο. Σε αυτό το περιβάλλον ο Ζακ- Yves τα πήγε πολύ καλά και κατάφερε να εισαχθεί αριστούχος στην Ναυτική ακαδημία. Το 1933 κατετάγη σαν μόνιμος αξιωματικός στο Γαλλικό πολεμικό Ναυτικό είναι η εποχή που ταυτόχρονα ασχολείται με τις υποβρύχιες εξερευνήσεις και με την βελτίωση των υποβρύχιων αναπνευστικών συσκευών. Στην διάρκεια του πολέμου πολεμάει και σαν κατάσκοπος και του απονέμονται διάφορα μετάλλια όμως ποτέ δεν εγκαταλείπει τις υποβρύχιες ενασχολήσεις του και το 1943 επινοούν μαζί με τον μηχανικό Emile Gagnan το aqualung που επιτρέπει στους δύτες να μείνουν μέσα στο νερό για ώρες. Το 1950 αγοράζει το διάσημο Kalypso, που το μετατρέπει σε σκάφος ωκεανογραφικών εξερευνήσεων. Το σκάφος και ο κυβερνήτης του τα επόμενα χρόνια γίνονται ο μύθος της υποθαλάσσιας εξερεύνησης.

Οι πρώτες δύο κινηματογραφικές του ταινίες το 1956 "Ο σιωπηλός κόσμος" και "Ο κόσμος δίχως ήλιο" τον καθιέρωσαν και του έδωσαν την απαραίτητη φήμη και τα χρήματα να συνεχίσει το έργο του. Φεύγει από το Γαλλικό ναυτικό και γίνεται διευθυντής του ωκεανογραφικού μουσείου του Μονακό και συγκροτεί την ερευνητική του ομάδα στην Τουλόν. Φέρνει καινοτομίες στον καταδυτικό εξοπλισμό και κατασκευάζει την πρώτη υποβρύχια φωτογραφική μηχανή 135 μαζί με τον Βέλγο εφευρέτη και σχεδιαστή Jean De

Wouters, την Kalypso Phot που αποτελεί το πρότυπο για την σειρά Nikonos της Nikon. Από 'κει και πέρα η φήμη του απογειώνεται, δεν μπορώ να φανταστώ ότι υπάρχει παιδί που δεν μαγεύτηκε από κάποιο ντοκυμαντέρ του Cousteau από αυτά που τράβηξε για την τηλεόραση το διάστημα 1968 -1976. Τα ονόματα υποβρύχιος κόσμος, εξερεύνηση και Ζακ- Yves Cousteau είναι συνυφασμένα.

Η υποβρύχια φωτογραφία γνωρίζει άνθιση στις μέρες μας και έχει πολλά να μας προσφέρει σε συγκινήσεις, συναισθήματα και ομορφιά. Σε όλες τις χώρες υπάρχουν πολλοί καλοί φωτογράφοι που ασχολούνται με την υποβρύχια φωτογραφία. Και στην Ελλάδα υπάρχουν φωτογράφοι πάρα πολύ καλοί που δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτε από τα μεγάλα ονόματα της υποβρύχιας φωτογραφίας και τους πρωτοπόρους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η δουλειά της Σου Παπαδάκου που έχει χαρακτηριστεί "ποιήτρια των βυθών" (όποιος έχει δει έστω και μερικές φωτογραφίες της καταλαβαίνει εύκολα το γιατί).

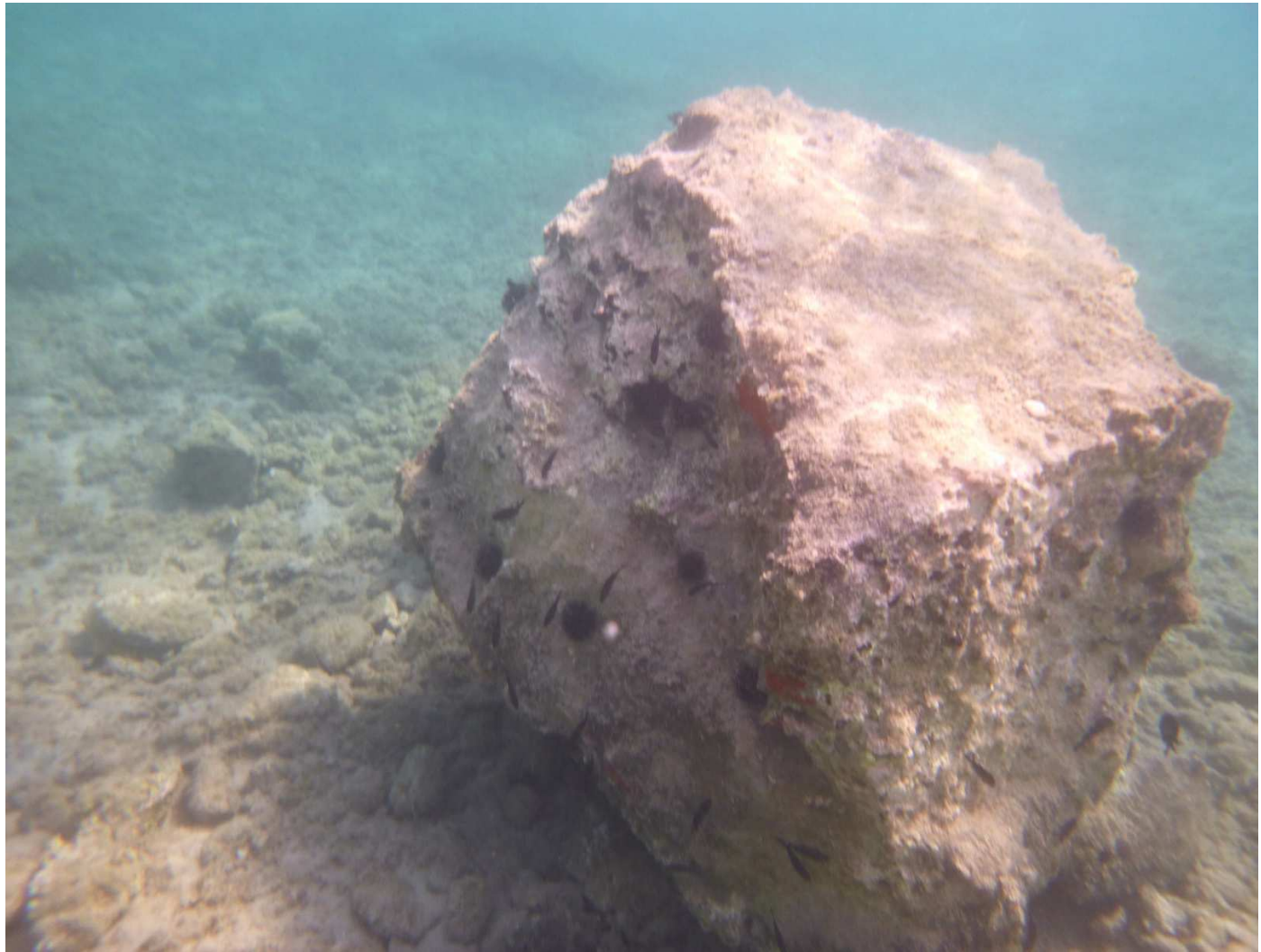

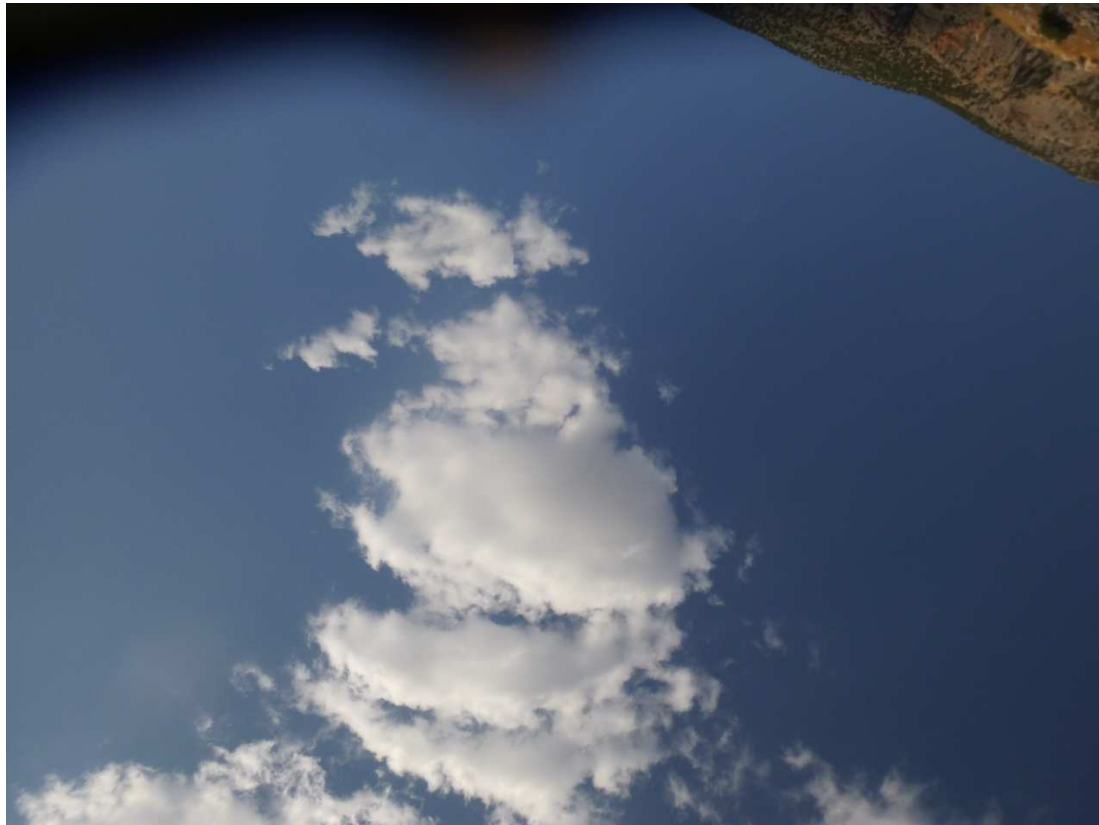

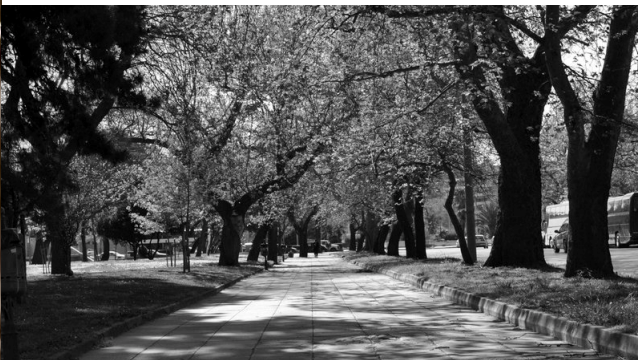

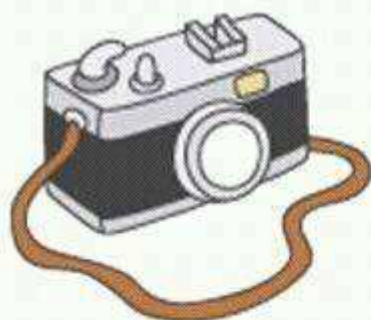

i love
pictures.

..because the best thing about
them is that, they never
change.

..even when the people in
it, do.

